

Forsvarsministeren (Orla Møller):

Nu skal jeg jo passe på ikke at komme til at udtrykke mig sådan, at jeg siger, at netop fordi det er en sag af underordnet betydning, er det klaret af embedsmændene, for det vil nemlig også være forkert.

Sagen er den, at det forholder sig, som jeg har sagt én gang før, at der ingen uoverensstemmelser er. Der er foretaget, hvad der skal foretages i forhold til den dagsorden, der er vedtaget her i folketinget, og der er ingen muligheder for at finde noget som helst anklagepunkt i forbindelse med det, der er sket omkring licitationen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Hovmand (V)* til undervisningsministeren:

„Finder ministeren det rimeligt, at rejsetilskuddet til lærlinge under oplæring uden for hjemstedet i medfør af arbejdsministeriets cirkulære af 4. marts 1959 om godtgørelse af udgifter til lærlinges befordring med eget transportmiddel kun udgør 5 øre pr. kilometer, når lærlinge, der har mulighed for at benytte kollektive transportmidler, får den fulde befordringsudgift dækket?“

(Spn, nr. 388).

Skriftlig begrundelse.

I flere tyndt befolkede egne af landet er muligheden for at benytte offentlige transportmidler mellem hjem og arbejdssted meget ringe eller udelukket på grund af de lave afgangsfrekvenser og de ofte lange ruter.

For lærlinge indførtes i 1959 mulighed for tilskud til befordring mellem hjem og arbejdssted, hvor den unge ikke på hjemstedet kan få en faglig uddannelse. Igennem tilskuddet vil den unge blive i stand til at konkurrere om lærepladserne på lige fod med unge, der bor i nærheden af arbejdspladsen.

De unge, der kan benytte kollektive transportmidler, får månedskort betalt, men de unge, der ikke har denne mulighed, får en godtgørelse på 5 øre pr. kilometer.

På grund af prisudviklingen er afstanden mellem månedskortets pris og godtgørelsen på 5 øre — der ikke har været ændret siden 1959 — blevet så stor, at de unge, der be-

nytter eget befordringsmiddel, stilles væsentlig ringere.

Hovmand (V):

Det spørgsmål, jeg har stillet, drejer sig om at forsøge at tilvejebringe en bedre ligestilling mellem lærlinge og andre unge, der er under faglig uddannelse. Der er efter min mening en urimelig forskelsbehandling mellem de lærlinge, der kan bruge offentlige transportmidler mellem lærested og bopæl, og dem, som er henvist til at bruge egne transportmidler.

Efter de gældende regler betaler det offentlige, når der kan anvendes offentlige transportmidler, medens de, som er henvist til egen befordring, kun kan få et tilskud på 5 øre pr. km. Der er i begge tilfælde tale om, at lærestedet ligger uden for det, vi kalder hjemstedsområdet. Denne 5 øres regel, dette tilskud på 5 øre pr. kilometer, stammer fra 1959, og jeg tror, at enhver vil give mig ret i, at der er sket et og andet siden 1959, som gør, at det må være hensigtsmæssigt, at man ser på dette forhold med henblik på at tilvejebringe en større lighed mellem de grupper af unge, der her er tale om.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Reglerne om statstilskuddet til lærlinges rejseudgifter under oplæring uden for hjemstedet findes i arbejdsministeriets bekendtgørelse af 20. juni 1961, der med enkelte af undervisningsministeriet gennemførte ændringer stadig er gældende. Bestemmelserne gælder foruden lærlinge også for EFG-elever.

Der kan i henhold til disse bestemmelser ydes tilskud til daglige rejser til og fra lærestedet, hvis afstanden er større end normalt. I praksis kræves der som minimum en afstand på 15 km hver vej, men minimumsafstanden kan i visse tilfælde være højere. Benyttes offentligt befordringsmiddel, dækkes udgiften hertil. Har lærlingen eget befordringsmiddel, ydes et beløb pr. kilometer, der som fremhævet af spørgeren fastsættes efter forhandling med finansministeren og for tiden er på 5 øre pr. kilometer.

Jeg erkender, at et beløb på 5 øre pr. kilometer er utilstrækkeligt til at dække udgiften. Det er imidlertid en almindeligt gældende regel for alle befordringsordninger for uddannelsessøgende, at der kun som en